

ח' אב תשפ"ה \ גיליון 439

דברים - דברים הפטרה:

"וְזִזוֹן יִשְׁעֵיהֶם בֶּן אֲמוּץ" {ישעיה א'}

שַׁבַּת חֲזוֹן - ערב תשעה באב.

לרפואה שלמה.

מיטלי בת עליזה
טליה אסתר בת אלינור
רחלי בת הניה .
רבקה בת ביתיה
ינון יהודא חי בן ורד רוזה
אפרים יהודא בן רייזל
אנט יעל בת עזיזה

השבת אנו נקרא, בחומש דברים: **אַלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה אֶל כָּל יִשְׂרָאֵל בְּעֶבֶר הַיַּרְדֵּן בְּמִדְבַּר בְּעֶרְבָה מִלִּד סוּף בֵּין פָּאָרָן וּבֵין תַּפֵּל וּלְבָן וְחֻצְרֹת וְדִי זָהָב:** רש"י על פסוק זה, מרגיש בשאלה, מה פשר הזכרת כל המקומות הללו מבלי לפרט מה היה שם? ועל כך עונה רש"י, לפי שהן דברי תוכחות, ומנה כאן כל המקומות בהן הכעיסו בני ישראל את ה', לפיכך סתם את הדברים, והזכירן ברמז, מפני כבודן של ישראל. שהרי במקומות אלו רמזים חטא המרגלים, חטא העגל, בעל פעור, מחלוקת קורח ועדתו, ועוד מקומות שהמרו את פי ה' כמפורט ברש"י. משה רבנו מלמד אותנו כלל גדול, גם במקום שהכל אמת, ומצווה להוכיח, צריך המוכיח להיזהר מאוד בכבודו של האדם שמוכיחים אותו, ולעשות כן ברמז ולא לפגוע ישירות במוכיח, וודאי שלא להלבין פניו ברבים. רבותינו דרשו על הפסוק "הוכח תוכיח את עמיתך ולא תשא עליו חטא", מדוע נאמרה בפסוק לשון כפולה, "הוכח - תוכיח"? ללמדנו לפני שאדם מוכיח את חברו, יעצור לרגע! ויבדוק את עצמו! האם הוא לא היה נוהג כמוהו במקרה זה? האם המוכיח שם מול עיניו את דברי המשנה באבות "אל תדון את חברך עד שתגיע למקומו"? האם המוכיח עצמו נקי מאותם דברים עליהם הוא הולך להוכיח את חברו? רק לאחר בדיקת כל השאלות עליהם יכול המוכיח להשיב נכונה, יכול הוא להרשות לעצמו להוכיח את חברו, וגם אז רק ברמז, ולא לשפוך עליו אש וגפרית ולבזותו ברבים. משה רבנו שהתורה מעידה עליו והאיש משה ענו מאוד מכל האדם אשר על פני האדמה, ומעיד על עצמו "לא חמור אחד מהם נשאתי ולא הריעותי אחד מהם" הוא יכול להוכיח את ישראל, וגם אז עושה זאת רק ברמז ולא בפירוש, כדי שלא לפגוע בכבודו של ישראל. **מסופר**, על אדם קשה יום, בעל משפחה, שמעד ונתפס בקלקלתו כשהוא גונב, והובא למשפט, באותו מקום היה גזר דינו של גנב בתלייה, וגזרה עליו מיתה, אך בהתאם לתקנות ולחוק, כל נדון למוות זכאי היה לבקש בקשה אחרונה טרם מותו, ובקשתו מולאה עד תום. חלק מהנידונים היו מבקשים ארוחת פאר טרם מותם, חלקם בקשו לטייל, וחלקם בקשו לשהות בחיק משפחתם למספר שעות. אך הנידון שלנו, בקש בקשה מיוחדת, לטענתו יש בידו מרשם סודי של מיני תבלינים ואבקות שאם רוקחים אותם במינון מסוים לפי מתכון שבידו, ושמים באותה מרקחת גרעין של "תמר", הרי שברגע שישתלו את אותו הגרעין באדמה אחרי ששהה באותה מרקחת, מיד יצמח עץ תמר בתוך מספר שעות במקום לחכות מספר שנים, ולכן טוען הגנב הנידון למוות, חבל שסוד זה ילך לאיבוד עם מותו, ולפיכך בקשתו האחרונה כי יתקבצו המלך והשרים, ובאותו מעמד ילמד אותם את הסוד שבידו. כמובן שעל פי החוק היו חייבים למלאות את משאלתו האחרונה, ויום לפני עלייתו לגרדום, התקבצו המלך והשרים וחיכו לראות וללמוד את הסוד הכמוס. עמד הנידון למוות, ורקח את המרקחת, כשהוא מסביר את התרכובת הסודית, השרה את גרעין התמר, ואז כשהגיע הזמן לנטוע אותו באדמה, עמד הנדון והכריז, כדי שזה יצליח, והעץ יצמח באופן מיד, צריך שישים אותו באדמה אדם שלא גנב מעולם וידיו נקיות מכל מרמה או גניבה, כי אם ישים את הגרעין באדמה אדם שאין ידיו נקיות כלל וכלל, הרי שזה לא יעבוד, ולא יצמח כלום, והרי אני גנב, אין אני יכול לעשות כן, ועל כן יתכבד אחד אחר, ומכיוון שבמסגרת עבודתם לא יבצר שלקחו בטעות כסף שלא מגיע להם, לכן איני יודע מי הוא זה שישתול את הגלעין. וכך התגלגל הדבר, עד שנותר רק המלך משרי הממשלה, והוא התנדב לנטוע גרעין זה באדמה. הסתכלו השרים זה בזה, וכל אחד כיבד את חבריו, קם המלך על רגליו, ואמר גם אצלי זה לא יעבוד! את חטאי אני מזכיר היום, בהיותי נער צעיר לימים התגבר עלי יצרי ולקחתי ללא רשות מאבי כסף כדי לקנות מה שחפצתי, ולכן גם אני לא יכול לעשות את הסגולה הזאת. וכך עמד הנדון למוות ומחפש אצל כל השרים חברי הממשלה והמלך אדם אחד נקי כפיים שאין בו מעל ולא מצא, מיד קם והכריז, אתם שרים מכובדים וחברי ממשלה, מצהירים כי אין ידכם נקיות, אם כן מה לכם ותלינו עלי להוציא אותי להורג עבור גניבה שעשיתי ברגע של חולשה, שמעו השרים ובקול ענות חלושה שחררוהו לביתו. למדנו! אל תוכיח את חברך עד שתגיע למקומו, וגם כשהגעת למקומו ויכול אתה להוכיחו, עשה זאת ברמז, כדי שלא לפגוע בכבודו, וכפי שלימד אותנו משה רבנו בפרשת השבוע. **שבת שלום ומבורך.**

פתגם השבוע

" דוד המלך אומר: איך נשיר את שיר? איך אנחנו יכולים לשיר ולשמוח בשעה שיה' על אדמת נכר ' - השכינה שרויה בגלות " {רבי ישראל מרוז'ין}

צום תשעה באב

יחול במוצ"ש

2.08.2025

תחילת הצום עם

צאת השבת

סיום הצום

בשעה 19:59

זמני כניסת ויציאת השבת

רבינו	צאת	כניסת	
תם	שבת	השבת	
20:52	20:15	19:00	ירושלים
20:50	20:17	19:17	תל אביב
20:53	20:18	19:11	חיפה
20:51	20:15	19:17	באר שבע
20:45	20:11	19:02	אילת

לזרע של קיימא. אמן.
שלמה בן יונה
חנה בת יעל
אליהו בן מרים
מרגלית בת חנה

"אור החיים הקדוש"

"מידות הגונות להולכים בתורת ה'"

"אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל בעבר ה' יצאנו ממצרים ביום הזה" (דברים ה' א')

האור החיים הקדוש מבאר בדרך רמז

משה רבנו לימד את בני ישראל בפסוק הזה את 'כללות יראת ה', ומידות הגונות להולכים בתורת ה', והם תשעה מידות:

- ❖ "בעֲבָרְךָ" שילמד ממידתו של אברהם אבינו שנקרא 'אברהם העברי', שיהיה גומל חסד, וגם שידע האדם שהוא עובר אורח בעולם הזה.
- ❖ "הַיִּרְדּוֹן" מלשון מרדות והכנעה, שיהא האדם מכניע עצמו בענווה ושפלות גמורה, ואז הוא יוכל להיות רודה ושולט על היצר הרע המפתה אותו.
- ❖ "בְּמִדְבָּר" שיהא עניו, וישים עצמו כמו המדבר שכולם דורכים עליו.
- ❖ "בְּעֶרְבָה" שצריך להקפיד שהענווה תהיה בדרך הנכון והראוי, ולא יעשה עצמו עניו במקום שצריך להוכיח אחרים על חטאם, ולא יאמר מי אנכי שאוכיח אותם, כי כל ישראל ערבים זה לזה וצריך להוכיחם. והמילה 'בְּעֶרְבָה' מתפרשת בשתי אופנים, א. מלשון ערב ומתוק, ב. מלשון 'ערבות' שכל ישראל ערבים זה לזה וצריך להוכיחם.
- ❖ "מוֹלֵד סוּף" שיהיה מול עיניו מה יהיה סופו, שיזכור תמיד יום המיתה, וישוב בתשובה שלימה כמאמר חכמינו 'שוב יום אחד לפני מיתתך' וכל יום צריך לחשוב בלבו שזה יומו האחרון עלי אדמות.
- ❖ "בֵּין פֶּאֶרְן וּבֵין תִּפְלֵ" שהאדם צריך שתהיה צהלתו בפניו להראות פנים מאירות לכל אחד, ודאגותיו בלבו שמא חטא בעבירה או שלא עשה רצון ה' כמו שצריך, וזהו הפירוש 'בֵּין פֶּאֶרְן וּבֵין תִּפְלֵ' פֶּאֶרְן - מלשון 'פאר', ותִּפְלֵ - מלשון 'תפל', שהוא חסר מלח, וזהו מורה על העצבות, שצריך לשלב ב' העניינים צהלתו בפניו ודאגתו בלבו.
- ❖ "וְלִבָּן" שיהיה לב נקי וטהור וירחיק ממנו שנאת הבריות והקנאה והתחרות וכעס, ועל ידי כן יהיה לבו 'לבן' שהוא כינוי לטהרה.
- ❖ "וְחֻצְרֹת" שיקבע מקומו בחצרות בית ה' שהם הבתי מדרשות, וילמד תורה בקביעות כמו יעקב אבינו ולא בלימוד ארעי.
- ❖ "וְיָדִי זָהָב" שלא ירדוף אחרי תאוות והבלי עולם הזה. 'וצריך האדם להסתפק בהכרחי', וכמו כן יהיה בעיניו כל מה שיש לו, כאילו יש לו כל זהב שבעולם, ובוז יטהר לבבו לעבודה העליונה הוא עבודת 'אלוקים חיים'

הבית השלם

הרב שמעון שמש שליט"א - יועץ זוגי וחינוכי: 052-7162999

כמה פעמים קרה לכם שמהו פשוט "לא הולך"?! לא מובן למה לא מסתדרים הדברים או הכל הולך הפוך. בעיה רודפת קושי ולא מבינים למה השם עושה לנו?! זה יכול להיות בפרנסה או בחינוך, או במקום המגורים: מלחמות! חז"ל אומרים שענייני קושי הפרנסה, עלולים לגרום לחוסר יציבות בשלום הבית. ומאידך, ידוע בהרבה מקרים שדווקא קשיי החיים גרמו לאחדות ואחידות, וחיזקו את הקשר בין בני הזוג. השאלה היא איך מתמודדים עם אותם קשיים שנערמים ברכם של בני הזוג: מחפשים מי "אשם", או מחפשים איך לצלוח ולעבור את הקושי. בפרט אחרי כמה הצלחות, פתאום יש ניסיונות, וחיובים לעבור גם אותם ביחד. משם דווקא יכולים לצאת מחוזקים יותר ומאוחדים הרבה יותר ממה שהיו בהתחלה. העיקרון הוא לדעת ולהפנים שהכל בא משמים כדי לחשל אותנו, ולהביא אותנו למצב הרבה יותר טוב מאשר בעבר. כמו שראינו את עם ישראל אחרי כמה ניצחונות ונסיס שהקיפו אותם, מגיעים לארץ חשבוך. הקב"ה מבטיח להם תתחילו לרשת אותם, אתן אותם בידכם, ועוד. אבל במציאות, כאשר שולחים אליהם שליחים לדבר עימם בשלום, ולבקש מעבר בארצם, יוצאים אליהם במלחמה קשה מאוד. ייתכן ובני ישראל היו אומרים לעצמם "מה זה צריך להיות"... השם אמר לנו להגיע, למה צריך מלחמות... אבל הפסוק מבשר לנו את הסיבה: "וְלֹא אָבָה סִיחון מֶלֶךְ חִשְׁבּוֹן הַעֲבְרָנוּ בּוֹ"... נכון! הם לא הסכימו לכם לעבור בגבולם ואפילו יצאו אליכם במלחמה. אבל יודעים אתה מה הסיבה האמיתית? "כִּי הִקְשָׁה ה' אֱלֹהֶיךָ אֶת רֹחוֹ וְאִמָּץ אֶת לִבָּבוֹ"... משה רבנו מבשר להם לאמר, קושי הלב של סיחון מלך חשבוך היה מאת השם יתברך - הוא גרם לו קשיות רוח ואומץ לב, כדי שיצא למלחמה נגדכם, וכך יתן אותם ה' בידכם! אמנם נראה לכם למה אין נס, למה הכל לא זורם כמו שציפינו, אבל למעשה הכל מתוכנן כדי שתרוויחו מזה, ובגדול! הרש"ר הירש מגלה לנו עומק נוסף בעניין: למעשה גם העובדה שעמון ומואב לא נתנו לעמ"י לעבור בגבולם, גם כן גרמו לסיחון אומץ-לב להילחם עם ישראל: "השם הקשה את רוחו להתנגד, ואימץ את לבבו, לתקוף". כך שלמעשה הכל כולל מה שאחרים לא נתנו לעבור בגבולם, היה כדי להביא את עמ"י לרשת את ארצם של גויים הללו בצדק. אז אם רואים קושי, אם נקלעים למצבים לא נעימים, עלינו לדעת שהכל מגיע כדי לתת לנו פרס! זהו תחילת תהליך, שעלינו להתחזק בו ולהתייחד ביותר, כדי לעבור את הכל, אל ההצלחה בע"ה. בהצלחה.

הלכות - ילקוט יוסף

הלכות תפלה וזמנה

לרפואה שלמה . אמן.
קסם לאה היה בת אלה
ולהצלחת אשר בן
יהודית מלכה וב"ב.

זמן תפלת שחרית נמשך לכתחילה עד סוף ארבע שעות מהיום, בשעות זמניות. ויש אומרים שמונים השעות זמניות מזריחת השמש ועד שקיעתה, וזמן תפלה הוא ד' שעות זמניות מהזריחה. ויש אומרים שמונים שעות אלה מעמוד השחר. ולדינא, בדברים דרבנן כמו ברכות ק"ש וזמן תפלה, אפשר לסמוך למנות השעות מהזריחה. אך לענין ק"ש שהיא דאורייתא, לכתחילה יש להחמיר לקורא קודם שיעבור ג' שעות מעמוד השחר. אך גם בזה בשעת הדחק אפשר לסמוך על הסוברים למנות השעות מהזריחה.

אם לא התפלל שחרית עד שעברו ארבע שעות מהזריחה, ונתעכב מחמת אונס, רשאי להתפלל תפלת שחרית גם אחר ארבע שעות, עד חצות. אך לא יברך ברכות קריאת שמע, שזמן ברכות קריאת שמע הוא עד ד' שעות. אלא יברך ברכות השחר, ברכות התורה, ויאמר ברוך שאמר וכל פסוקי דזמרה, וכן יברך ברכת ישתבח, ואחר כך יאמר קריאת שמע, ואמת ויציב בלי חתימה, ותפלת שמונה עשרה. ואם הזיד בדבר והתעכב מלהתפלל עד אחר ד' שעות, יתפלל שמונה עשרה בתנאי של נדבה.

הנוהג תמיד להחמיר ולחשב ד' שעות של זמן תפלה למנותם מעמוד השחר, ונזדמן למקום שאין שם מנין לתפלת שחרית אלא בתוך ד' שעות לשיטת הגר"א, דהיינו ד' שעות מנץ החמה, עדיף שיתפלל ביחידות לפי זמן המגן אברהם, ובלבד שיתאמץ לכון בכל תפלת השמונה עשרה, מתחילתה עד סופה. ואם אינו יכול לכון בתפלתו, יכול לסמוך על שיטת הגר"א כדי שלא להפסיד תפלה בצבור.

גאולה לתפלה. ובירושלמי אמרו על רבי יוסי שהתפלל עם דמדומי חמה כדי שיהא עליו מורא שמים כל היום. והריב"ש ציוה בצוואתו, שיזהרו להתפלל בין בקיץ בין בחורף בנץ החמה. וכתב ביערות דבש, דהמתפלל בנץ החמה אינו חוטא כל היום ולכן אינו ניזוק, ועל זה היה שמח רב ברונא. ואמרו בתנא דבי אליהו, דבכל יום ויום מדת הדין מתגברת ומקטרגת על ישראל משכימין לשווקים, והקב"ה מדבר טוב על ישראל ואומר למדת הדין, ישראל משכימים לבתי כנסיות ולבתי מדרשות, ולכן בוודאי שעל כל אחד להתאמץ להתפלל בנץ. אך כבר נתבאר שבני תורה עדיף שיתפללו אחר הנץ, כדי שיוכלו להתמיד, כל שהדבר מפריע להם להתמיד בתורה. ולכתחילה אין להקדים להתפלל תפלת שמונה עשרה קודם הנץ, אך בדיעבד, או בשעת הדחק אם התפלל משעלה עמוד השחר יצא.

גם בשבת יש מצוה מן המובחר להשתדל להתפלל שחרית עם הנץ החמה. אולם רבים נוהגים לאחר מעט את התפלה בשבתות וימים טובים, ואינם מקדימין להתפלל כמו ימי חול, אך צריך להיזהר שלא יעבור זמן ק"ש ותפלה, ואם מאריכים בפיוטים, יקראו ק"ש קודם "ברוך שאמר". ומ"מ הנכון להשכים לתפלה בשבת כמו בחול.

אין לצבור להסתכל למרום ולצפות לזריחה, ולהתפלל מיד, אלא הנכון הוא להתפלל בזמן נץ החמה על פי הלוח ושעון מדויק. וזמן תפלת ותיקין הוא מיד כשניכרת תחילת זריחת השמש על העולם, ולא כשיוצא כל גלגל החמה. והנכון הוא ללכת אחר הנץ האסטרונומי, כפי שמופיע בלוח ביכורי יוסף, או אור החיים וכדומה, המבוסס על הזריחה המוקדמת ביותר הנראית מעל אופק המזרחי האמיתי.

הרוצה שתפלתו תתקבל יקפיד להתפלל בבית הכנסת, וישתדל לעסוק בתורה, שכל הפותח פיו בתורה ובתפלה נעשים לו כל חפציו, וכן כל המאריך בתפלתו אין תפלתו חוזרת ריקם, ומאריך ימיו ושנותיו, אפילו אין הוא הגון. וכל המרבה בתפלה, נענה. ואם התפלל ולא נענה, יחזור ויתפלל. וכל שדעתו שפלה ומשים עצמו כבהמה, אין תפלתו נמאסת. וכשיש לו צער גדול צריך להודיע צערו לרבים, ורבים יבקשו עליו רחמים. ואם לא נענה ילך אצל חכם שמחזיק ישיבה שיתפלל עליו. וכל המבקש רחמים על חבירו והוא צריך לאותו דבר, הוא נענה תחלה. והאזהרה את שכניו, והמקרב את קרוביו, והנושא בת אחותו, והמלווה סלע לעני בשעת דחקו, תפלתו מתקבלת. ולא יתלה אדם בזכות מעשיו הטובים, אלא יסמוך על חסדי השי"ת. ולשלשה סיבות תתקבל התפלה: האחת, להיות מעביר על מדותיו ועלוב, ושנית, להיותו משבר תאותו לכבוד יוצרו, ושלישית להרבות בתפלה. ויתן צדקה כדי שתפלתו תהיה נשמעת. ויזהר בלשונו מלדבר לשון הרע, ודברי שקר, ודברי נבלה, שאז תפלתו תתקבל.

יש להרבות בתפלה גם חינוך הבנים, שיזכו ליראת שמים ולתורה, ואף שהכל בידי שמים חוץ מיראת שמים, ראוי ונכון להתפלל גם על יראת שמים, שלא נבוא לידי נסיון, ונזכה לסייעתא דשמיא. וראוי להתפלל מתוך סידור שנדפס על ידי יראי ה'.

זמן תפלת שחרית מצוה מן המובחר הוא עם הנץ החמה, שנאמר: "ייראוך עם שמש". ואף על פי שאין התפלה בהנץ חיוב גמור על פי ההלכה, מכל מקום כבר נודע מעלת התפלה בנץ, שאמרו בגמרא, ותיקין היו גומרין אותה עם הנץ החמה כדי שישמוך

הגאון רבי שמעון אגאסי זצוק"ל

נולד בבגדאד למשפחת סוחרים שהיגרה מפרס והתפרנסה מיבוא צבע מהודו ומתן שירותי תיווך לסוחרים בכפרים. בתמיכת הוריו בחר להמשיך וללמוד תורה, למורת רוחם של אחיו הבוגרים, שציפו ממנו שיעזור בפרנסת המשפחה. בתקופה זו נכנס ללמוד במדרש בית זליכה אצל הרב שמואל מג'לד והרב נסים הלוי. בשנת 1879 נישא לרחל, בת הרב עבדאללה בן אליה בחר, חיי משפחתו בתקופה זו לא היו סוגים בשושנים: אחרי שנולד בנו בכורו אהרון, נולדו לו שני בנים ושתי בנות, אך הוא שיכל את שני בניו. הוא רצה לעזוב את בגדאד שבה ידע צער ולהגר להודו, תוכנית זאת לא יצאה לפועל משום שאשתו סירבה להגר. הוא ציפה ללידת בן נוסף, אח לאהרון, על מנת להתנחם על מות שני בניו, אך ציפייתו לא מיהרה להתגשם. המשפחה עלתה לקברו של עזרא הסופר ואחרי אירוע זה נולד לרב שמעון בן. "וכדי להרבות שמחה ולהשכיח תוגה מלב, ארס הרב שמעון לבנו הבכור כלה ממשפחה נכבדה, וקבעו את מועד החתונה באדר תרנ"ח" והוא היה אז בן 16. ומספר הרב שמעון בהקדמתו לספרו "בני אהרון": "...בסוף שבט עברה עליו מחלה קלה ואמרנו אין רע. אך בין כה ובין כה תקפה עליו מחלתו מיום ליום.... דפקתי על שערי רחמים, שפכתי שיחה, דרשתי סליחה, וחברי חכמי הישיבה עזרו על ידי בבקשות ותחינות על קבר מו"ר חכם רבי יצחק, ח"ר מרדכי, ח"ר ששון זצ"ל ושאר קדושים אשר בארץ המה. התפלשתי באפר, רוויתי ארץ מזרם דמעה, הרטבתי הרים, קראתי לשמים מעל בתפילה ותחנונים, וכל השערים ננעלו ואל סתם תפילתי, ועד כניסת הארת ליל פורים נשמתו יצאה בטהרה באותה הארה, ורוחו הנאמנה עזבה את בית חמרה ושבא אל האלוהים אשר נתנה. הרגע האיום והנורא ההוא חרוש על לוח ליבי באותיות של דם, עד נצח לא אשכח, ומידי דברי בו יחרד לבי, פלצות תבעתני וכוחי יעזבני עד כי אחזהו השבץ ונפל כבול עץ באין אונים.. " באדר תרנ"ח (ערב חתונתו) נפטר אהרון במגפת הדבר והוא בן 16 שנים. במהלך השנים הבאות נתנחם הרב שמעון, ונולדו לו שלוש בנות נוספות. כבר עוד בהיותו תלמיד ישיבה צעיר כבן 17 החל לעיין בתורת הקבלה, והמשיך לעיין ולהעמיק בה יחד עם ידידו הרב יהודה פתייה. ברשומות הנמצאות בידי המשפחה נמצאות עדויות רבות לאירועים שקדמו לפטירתו. בכתביו של הרב שמעון נמצא רישום על התגלות שהייתה לו שנתיים לפני פטירתו בה נודע לו מן השמים "כי השלים כל מה שצריך להשלים והגיע זמנו להסתלק מן העולם. בקש שהות כדי להשיא את בנו עם יבמתו וניתנה לו". החכם אפרים הכהן סיפר שבעת לימוד בליל ר"ח אב נפלה על הרב שמעון תנומה ממנה הקיץ בבהלה וסיפר על התגלות בה נאמר לו

"שמעון, מוכה". ונמצא בידי המשפחה פתק בכתב ידו בו ניתן לו רמז ליום פטירתו. למחרת היום הוא עלה על קברות כל הצדיקים הקבורים בבית העלמין "יושופך נפשו בתחינה". בשלושת הימים הבאים הוא הלך כהרגלו ללמד בישיבה וביום רביעי, כאשר לא הופיע מסתבר שנפל למשכב. כשנשאל חברו, מר ניסים הלוי, על שלום הרב שמעון, הוא הרגיעו "באומרו כי מחלתו קלה". אולם מסתבר שחלה בדבר והוא נאבק קשות במחלה זו. ביום חמישי בערב קם ממיטתו, ירד לטבול בבאר שהייתה במרתף הבית. "אחר אימץ כוחו ועלה על גג הבית, שם הוצעה לו מיטתו, ושם תחת כיפת השמים הבהירים של שלהי הקיץ ח' באב ה'תרע"ד השיב נשמתו לבוראה". כאשר נודע דבר מותו ביום שישי בבוקר ירד אבל גדול על הקהילה. פסקה כל עבודה וכל החנויות, פרט לחנויות המזון נסגרו. השבעה על מותו החלה עם צום תשעה באב שנדחה בגלל השבת. למחרת פרצה מלחמת העולם הראשונה. ועל כך כתב חברו הנאמן הרב המקובל יהודה פתייה בהקדמה לספרו "בית לחם יהודה": "השבעה על מותו החלה עם צום תשעה באב שנדחה בגלל השבת. למחרת פרצה מלחמת העולם הראשונה. על כך כתב חברו הנאמן הרב המקובל יהודה פתייה בהקדמה לספרו "בית לחם יהודה": "והנה בעירנו בגדאד היו לנו שניים כרובים זהב הסוככים על העיר מבית ומחוץ, והמה אשר היו לנו לחומה ולמחסה ביום זעם. הראשון, ח"ר יוסף חיים זצוק"ל, והשני הרב הגאון שמעון אהרון אבא בר אבא אגסי זצוק"ל...., אשר שני צדיקים אלו... והמה בזכותם וצדקתם היו מגינים על העיר... אפס כשנלקח ח"ר יוסף חיים ז"ל, התחילה העיר להיות צולעת מהלכת על רגל אחת, והתחילו הצרות לבוא, כי אחרי קבורתו נלקחו בחורי ישראל לעבודת צבא מלך ישמעאל ללמוד סדר המלחמה... והיינו מתנחמים בח"ר שמעון אהרון זצ"ל, וכל העם ענו אחרי עוד לא אבדה תקוותינו... ובהסתלק גם ח"ר שמעון ז"ל אז כבה מהעיר גם השביב האחרון. יוסף איננו ושמעון איננו, והייתה עת צרה ליעקב, כי בליל פטירת הרב שמעון ז"ל, בבוקר השכם נדבקו מודעות אדומים מטעם המלך... ובתוך המודעות מצויר חרב אדום לאות מלחמה ממלכה בממלכה...". "ללמדך שזכות חכמת האמת שהיו עוסקים בה, הם אשר היו עומדים למגן וצינה נגד מידת הדין..., מה שלא היה יכול... זכות כמה צדיקים וחסידים העוסקים בחיצוניות התורה לבד...". הלך לעולמו בבגדאד בח' באב תרע"ד, ערב פרוץ מלחמת העולם הראשונה, בשל מגפת דבר שבה חלה.

ניתן לקבל את העלון במייל. נא לשלוח בקשה למייל: Asher7171@walla.com

הצעות והארות יתקבלו בשמחה. אשר ביטון - רב משמר הגבול - ירושלים. 0524090556